

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ نومبر ۲۰۱۸

"بورده مشورتی صلح" انباقی برای "شورای عالی صلح"

یکشنبه- ۲۷ عقرب ۱۳۹۷ - کابل: در چند روز اخیر شما از طریق رسانه ها در جریان قرار گرفته اید، که "غنی احمدزی" در ارگ، شب و چاشت، دستر خوان بزرگی را پهن نموده، همه روزه با فوسیل های جهادی و جنایتسالاران ملاقات و ضمن آن که نظرات آنها را به ارتباط صلح می شنود، وعده می دهد که شرایط کشور ایجاب ایجاد یک "بورده مشورتی صلح" را می نماید، که اگر آنها موافق باشند- از خدا می خواهند- دفتر ریاست جمهوری همیشه با آنها در تماس قرار گیرد.

این حرکات و تلاشهای "غنی احمدزی" که عملاً رفتن به طرف موازی کاری با به اصطلاح "شورای عالی صلح" است، به مانند تمام کارهایش برخاسته و مبتنی بر دلایل متعددی می باشد، که ذیلاً به بخشی از آنها اشاراتی می نمائیم:

۱- این که نهاد "شورای عالی صلح" از همان آغاز و به مرور زمان به هر میزانی که گسترش یافت و در تمام ولایات و حتا ولسوالی ها شاخ و برگ دوانید، یک مرکز "پلوخوری" و صرف پولهای باد آورده بود، هیچ جای شکی در آن نیست، اما این که دلیل نارضایتی "غنی احمدزی" از آن این بیکارگی باشد، به هیچ صورت درست نیست. زیرا اگر قرار می بود که "غنی احمدزی" آنقدر وجدان می داشت که نهاد ها و افراد بیکاره و یا بدکاره را از کار برکنار می کرد، در گام نخست می بایست تا حال خودش را به مناسبت ناتوانی در تأمین امنیت شهروندان که اولین وظیفه دولت تعیین شده، ده ها و صد ها بار دار زده حلق آویز می کرد.

۲- وقتی می دانیم که دلیل نارضایتی از "شورای عالی صلح" مسأله بیکارگی و خوردن نان مفت نیست، باید ببینیم دلیل آن در چه است:

الف- به نظر من اولین دلیل این کار، مصرف میلیونها دالر بودیجه، خارج از کنترل دولت در آن نهاد است. هر چند از آنهمه میلیون دالر "باندارگ" و شعبه اخذ رشوت آن زیر نظر "روغنی" مطمئناً حق می گیرند، اما این حق گیری به آن اندازه نیست که اشتهای سیری ناپذیر "روغنی" و خرج پسرک شان را در امریکا و کلکسیون موتر های نایاب شان را پوره نماید.

ب - عقده تباری توأم با حقارتی که "غنی احمدزی" نسبت به "حامد کرزی" دارد و جهت کشادن این عقده، "غنی احمدزی" در نظر و عمل مصمم است تا تمام خشت هائی را که به وسیله "حامدکرزی" گذاشته شده، برداشته، عمارات

کج و کور میراث "حامدکزی" را ویران نماید. از همین رو می خواهد به هر قیمتی که شده، درب مرکز پلو خوری "شورای عالی صلح" را ببندد.

پ- اختلافات ظاهری و یا واقعی که در این اواخر با "کریم خلیلی" یکی از بزرگترین هزاره فروشان هزاره پیدا نموده، دلیل دیگریست که می خواهد حسابش را با این نهاد تصفیه نماید. این که علت اختلاف با "خلیلی" در چیست ممکن است دلایل متعدد داشته باشد، اما مهمترین دلیل آن این است که وقتی "غنی احمدزی" انترپالوجی یا انسان شناسی می خواند، استادان نژادپرست اسرائیلی اش، هزاره ها را در جمع انسان وارد نکرده اند، از همین رو "غنی احمدزی" در تمام این ۵ سال حتماً برای یک بار کلمه "هزاره" رابه کار نبرده است.

۳- وقتی به اینجا می رسیم که "غنی احمدزی" از مرکز پلوخوری دل خوشی ندارد، شاید برای برخی ها سوالی پیش بیاید که وقتی چنین است چرا آن نهاد را ملغاً اعلام نمی دارد؟ در این قسمت دو مشکل وجود دارد:

نخست این که لغو نهاد در صلاحیت رئیس جمهور نیست، زیرا نهاد قانونیت خود را از "لویه جرگه" می گیرد، نه از فیصله رئیس جمهور. دومین دلیل آن است که در چوکات "شورای عالی صلح" گزافه گفته نشود بیش از هزاران نفر مستقیم و غیر مستقیم نان می خورند، تمام اینها را خانه نشین ساختن، آنهم در آستانه انتخابات، آنقدر غیر منطقی است که "مغز متعفن" نیز قادر به درک آن می باشد.

هموطنان گرامی!

واقعیت قضیه این است که "باندارگ" و در رأس آن "غنی احمدزی" به این نکته خوب واقفند که "دنیا وفا ندارد" از همین رو می خواهند طی چند روزی که در حاکمیت قرار دارند، برای هفت پشت و اولاد اولاده شان نیز دزدی و گرگی نمایند. تمام این موازی کاریها و دسترخوان هموار نمودن برای خر ساختن مهمانان است تا آنها را به حمایت از خود در انتصابات ریاست جمهوری ترغیب و متعهد بسازد. ورنه همه کس می داند که "غنی احمدزی" از دنیا هم "بی وفا تر" است و همان طوری که بار قبل از جمعی استفاده ایزاری نمود و با رسیدن به قدرت آنها را چون کاغذ تشناب دور انداخت، مشاوران جدید نیز سرنوشت بهتری نخواهند داشت.

دیده شود چه می شود!!